

کجا با صفا؟

دلَم را کجا خالی از غم کنم

کجا را برایش فراهم کنم

کجا می توانم که از دوش خویش

کمی از گناهان خود کم کنم

نگاهم پر از شورِ دلتنگی است

کجا یاد باران نم نم کنم

سرانجام معروفِ سنگ و سرم

کجا توبه از آنچه کردم کنم

محل ملاقات با دوست را

کجا این چنین غرق مریم کنم

برای تَرک های این پنجره

جز این جا، کجا فکرِ مرهم کنم

خودم را کجا، ای سرای حسین(ع)

محمیا برای محرم کنم

به غیر از تو ای مسجد با صفا!

کجا با خدا تازه این دم کنم؟!

امیر محمد نانکلی

2- مسجد قشنگ ما

در هوای پاک تو

عطر ناب منبر است

خانه، خانه ی خداست

خانه ی پیمبر است

در خیال من ولی

تو شبیه آدمی

آدمی که با خدا

هم کلام و هم دمی

گنبدت: سر و کلاه

با دو چشم مهربان

این دو دسته ی گلت

دست تو به آسمان

غصه هر چه بی شمار

با تو رو به کاهش است

در دل تو از خدا

خواهش است و خواهش است

می توان تمام عمر
زیر سایه ات نشست
صبح و ظهر و عصر ما
زیر سقف تو خوش است

امیر محمد نانکلی